

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicae, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

Decisiones Miscellanæ

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisio CXXIV. Argumentum. Traditur, quibus rationibus Parochus suadebit populo suo, ut propriam Ecclesiam Parochialem frequentet, in ea audiendo Divina officia, & recipiendo Sanctissima Sacramenta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94626](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94626)

- 2 Hinc Salomon similavit sapientiam non aquæ stagnanti, sed torrenti redundanti dicens, *Torrentis redundans fons sapientia*. Prov. 18. 4. ut scilicet diffundatur in mentes puerorum, sicut aqua Torrentis in arva vicina; ut ait Menochius in
- 3 *Hist. Miscell. part. 5. §. 134.* Quare mos fuit antiquorum Monachorum recipere pueros ad eos docendos, ut de S. Mauro, & de S. Placido legitur fecisse S. Benedictum: quem pium, sanctumque morem in usum restituit S. Ignatius Loyola, volens, ut à suis Religiosis doceantur pueri humaniores literas, & unâ cum illis timorem Domini.

DECISIO CXIV.

ARGUMENTUM.

Traditur, quibus rationibus Parochus suadebit populo suo, ut propriam Ecclesiam Parochialem frequentet, in ea audiendo Divina officia, & recipiendo Sanctissima Sacramenta?

SUMMARIUM.

1. Ecclesia Parochialis olim adeunda à Parochianis de Præcepto.
2. Etiam nunc ex mente Concilii Tridentini.
3. Cantare Missam, & Vesperam attrahit populum ad Ecclesiam.
4. Deipara dictum ad S. Birgittam de trahendis populis ad Ecclesiam.
5. Prolixitas à Parochis in sermone evitanda.
6. Orationes, & Sacrificia in Ecclesia Parochiali magis juvant.
7. Parochi serventes in convocandis populis ad officia Divina.
8. Parochi desides similes à Christo mola immobili.

ALLATÆ fuerunt rationes quinque: pro populis suadendis, prout in augmento.

Prima Legalis.

Secunda Industrialis.

Tertia Prudentialis.

Quarta Potentialis.

Quinta Fundamentalis.

- 1 **Legalis Ratio est.** Quia olim adire propriam Ecclesiam Parochialem, & in ea audire Divina officia, ac percipere Sanctissima Sacramenta, erat de Præcepto, cap. in Dominicis, cap. Nullus Presbyt. 9. quæst. 2. cap. 2. de Parochiis, & Extravag. 2. de Tregua, & Pace inter Comm. Gobat. in Experim. Theol. tract. 5. num. 164. Et licet hodie ex generali consuetudine dictum Præceptum sit abrogatum, ita ut qui ad suam Ecclesiam Parochialem non vadit, non peccet, nisi eam deserat ex contemptu, non solum expresse, sed etiam tacito. Trullench. in Decal. lib. 3. cap. 1. dub. 6. num. 4. Reginald. lib. 19. quæst. 3. num. 22. Eminentiss. Cardin. de Lauræa in Epitom. Canon. Verbo Missa in quo loco audienda à populis. Nihilominus Sacrum Concilium Tridentinum vehementer optavit, & adhuc optat, ut populi Domini, & festivis diebus accedant ad suam Ecclesiam Parochialem, ut legitur Sess. 22. in Decreto de Obser. & evitan. in Celebr. Miss. Vers. Maneant. & Sess. de Reformatione. cap. 4. ad effectum, ut audiant intra Missarum Solennia proprium Parochum sibi Evangelium explicantem, jejunia indicentem ad æternam salutem consequendam, quæ non absque mortali culpa ignorari possunt. Hac igitur ratione à Lege Conciliari desumpta, quæ vehe-

menter optat, ut quilibet propriam Parochialem frequentet, poterit Parochus populum suum ad dictam frequentiam hortari.

Industrialis Ratio est. Sermones Spirituales ex affectu cordis proferre, ac celebrare diebus festis Missam, & Vesperas Solenni cantu, cum pluribus vocibus puerorum, juvenum, & aliorum ad hunc effectum selectorum; nam, in Villis præcipue, populi alliciuntur, & lubentes properant ad propriam Ecclesiam, glorianturque in ea, audiri cantus Spirituales, soliti dicere hæc formalia verba: *Se tal volta manco della mia Chiesa, mi pare di non essere stato a Messa.* Parochi itaque industrii, & in rebus sacris devotionem profitentes, attrahunt mirabiliter populum; quod testata est Deipara ad S. Birgittam lib. 3. Revelat. cap. 3. num. 4. his verbis: *Qui Pastoris vices habet, teneretur habere fasciculum florum sub brachiis suis, quo oves vicina, & remota illecta curant gaudenter post odorem ejus. iste vero fasciculum florum significat predicationem divinam.*

Prudentialis Ratio est, ut in prædicando loquatur appositè, juxta captum audientium, cum facilitate, cum exemplis, cavendo à prolixitate, juxta methodum præscriptam à Sacro Concilio Trident. Sess. 5. cap. 2. his verbis: *Plebes sibi commissas pro sua, & earum capacitate pascant salutaribus verbis, docendo ea, quæ scire omnibus necessarium est ad salutem; annuntiandoque eis cum brevitate, & facilitate sermonis vitia, quæ eas declinare, & virtutes, quæ sectari oporteat; ut penam æternam evadere, & celestem gloriam consequi valeant.* Non semel contigit, ab hac Curia munitum in Parochos prolixos nimis, & tardio intolerabili afficientes populum in prædicando, ut breviores forent in dicendo, & quod, non quæ passionibus inordinatæ, sed quod prudentia suggerit, exponerent.

Potentialis Ratio est, utilissimum fore Parochianis proprias Ecclesias Parochiales frequentare, cum vivis, ob intelligentiam præceptorum Dei, & Ecclesiæ, prosperitatemque laborum suorum, frugum, negotiorum, ex communi oratione, ac benedictione Sacerdotis provenientem, ut ostendit Marchant. in Resol. Pastor. de Celebrat. Missæ cap. 7. (quem legere juvabit Doctores Parochos) & ex literis commendatitiis, quas ipsi Parochi sæpè faciunt in favorem eorum, qui suam Ecclesiam frequentant; tum defunctis eorum consanguineis, in eadem Ecclesia tumulatis, quibus magis prosunt Missæ, orationes, & suffragia, quæ fiunt ibi, quàm alibi, ut ex Navar. de Orat. cap. 5. num. 12. Notand. 5. & Zerola part. 2. Verb. Missa probat Samuelius de Sepult. tract. 2. Controv. 7.

Fundamentalis tandem Ratio est, quod Parochus ipse velit verè, & ex corde, ut Ecclesia sua frequenter à Parochianis suis; nam data tali vera, & intima voluntate, desiderio, & ardore, exaudietur à Domino, qui esurientes implet bonis; Luc. 1. & à quo dictum est; *Beati, qui esuriunt, & sitiunt justitiam, quoniam ipsi saturabuntur.* Matth. 5. 6. Testis est experientia, qua in hujus amplissimæ Diocesis Visitationibus compertum est, Parochos obtinere à suis populis, quicquid eis proponunt devotionis, pietatisque faciendum, si ipsi Parochi nulli labori parcant. At è contra, si Parochi desides, frigidi, & parùm solliciti fuerint in spiritali cultura suorum populorum, Ecclesias suas desertas videbunt; nam hujusmodi animarum Rectores sunt similes ro-

8 molendini, quæ immobilis est, quæ cum stat fixa, se non movens, tunc grana in molendino non conteruntur; ut locutus est Christus Dominus Sanctæ Birgittæ lib. 4. cap. 97. Revelation.

D E C I S I O CXXV.

A R G U M E N T U M.

Demonstratur, quot, & quibus rationibus debeat quilibet Confessarius singulis diebus determinatè legere tum Spiritualem aliquem librum, tum alterum librum de casibus conscientie pertractantem?

S U M M A R I U M.

1. Lectionis spiritualis, & studii Utilitas, & Necessitas.
2. Confessarius quomodo evadat prudens & devotus?
3. Penitens instruendi in devotione.
4. Docere alios juvat docentem.
5. Ignorantia Confessarii potest reddere absolutionem invalidam.
6. Episcopi approbantes Confessarios ignorantes peccant mortaliter.

1 Plures plura dixere: sed à pluribus dicta rediguntur ad duas fortissimas rationes, videlicet quoad lectionem Spirituales libri ob Utilitatem; quò verò ad lectionem libri Theologiæ Moralis, seu casuum conscientie ob Necessitatem.

Quoad Primum. Utilitas est duplex. Una ipsius Confessarii, Altera Penitentium

2 Utilitas Confessarii resultat ex lectione quotidiana libri alicujus Spiritualis, quia cum ipse esse debeat doctus, prudens, & devotus. Tolet. lib. 3. cap. 15. Reginald. tom. 1. toto lib. 2. talis fit assidue legendo libros sacros, pios ac Spirituales, ut probat. P. Ludovic. Granata in Proem. Memorialis Vitæ Christi. pag. 5. & part. 1. tract. 4. Vers. La Nona cosa, & in Addit. ad idem Memor. tract. 1. in proem. Nam, ut ait D. Ambros. lib. 1. Offic. cap. 20. Christum alloquimur, cum oramus: illum audimus, cum divina legimus oracula. Unde Apostolus scribit Timotheo. Attende lectioni, 1. Tim. 4. Et Dominus in Evangelio: Scrutamini Scripturas. Joan. 5. Ideò Confessarii lectionibus spiritualibus quotidie vacantibus mirifice erudiuntur in virtutibus, in cognitione cœlestium & amore æternitatis.

3 Utilitas Penitentium; quia tot, & tanti sunt, de quibus dici potest, Nescierunt, neque intellexerunt; in tenebris ambulant. Psalm. 81. 5. scilicet quoad amorem Dei, & virtutum Evangelicarum cognitionem, & exercitium; unde eos oportet instrui, atque erudi à Confessariis. Reginald. d. tom. 1. lib. 2. cap. 12. Quod perficere non possunt, nisi ipsi studeant, legant, & se ipsos instruant, & quod didicerint legendo, suaviter insinuent, & communicent Penitentibus, ad instar nutricis, quæ cibum sumit in se, & conversum in dulce lac tribuit infantibus, juxta illud Divi Petri apostoli 1. Petr. 2. 2. Sicut modo geniti infantes, rationabiles, sine dolo lac concupiscite. Quapropter ab Apostolo post lectionem iungitur exhortatio, & doctrina, Attende lectioni, exhortationi, & doctrina. 1. Tim. 4. Quia perfectus Confessarius non est contentus audire penitentem, absolvere, & dimittere (ut non pauci, neque laudandi, neque imitandi faciunt) sed erudire,

instruere, & ad virtutes conatur excitare, juxta illud: Labia justî erudiant plurimos. Prov. 10. 21. Et in corde prudentis requiescit sapientia, & indoctos quoque erudiet. Prov. 14. 33. Et ex hoc charitatis, & eruditionis officio magnum bonum proficiscitur. Hoc enim faciens, & seipsum saluum faciet, & eos, qui audiunt eum. 1. Tim. 4. & maximum præmium, testante Spiritu Sancto, quòd Qui docti fuerint, fulgebunt quasi splendor firmamenti; & qui ad justitiam erudiant multos, quasi stella in perpetuas æternitates. Dan. 12. 3.

Quoad Secundum. Necessitas quotidie legendi librum de Conscientiæ casibus pertractantem resultat pariter ex duplici motivo; Uno penitentium, Altero ejusdem Confessarii. Motivum penitentium est nullitas, & invaliditas Confessionis factæ Confessario ignoranti, ac nescienti vel absolvere, vel debitam satisfactionem injungere, ita ut illa sit reiteranda. Riccard. in 4. dist. 17. art. 2. quæst. 8. Adrian. Gabr. & Vasquez quos citat, & sequitur Eminentiss. Cardin. de Laurza in 4. Sent. tom. 2. de Sacram. Penit. disp. 20. num. 28. & seq. Motivum Confessarii supradictæ Necessitatis est, quia nisi doctus fuerit, non potest licitè Sacramentum Penitentiae ministrare, & ministrando peccat mortaliter; nam juxta Sacrum Concilium Tridentinum Sess. 14. cap. 5. plura tenetur scire; quæ referuntur ab Illustriss. Maraviglia Episcop. Novar. in libro Ammaestram. del Clero Am. 7. 8. 12. 13. & 14. & ab Eminentiss. Cardin. de Laurza dist. tom. 2. disp. 20. num. 53. his Verbis:

Collige autem ex his, Sacerdotem ignarum & nescientem distinguere mortale à veniali, nec mortale à mortali, neque circumstantias peccatorum mutantium species, graviter peccare, quoties hoc ministerium exercet (excepto casu extrema necessitatis) toties enim exponit se periculo sacrilegii, ut scilicet solvat, quos non potest, & liget præter formam debitam; ideoque non censeri idoneum pro hoc ministerio, ut Benedictus XI. Extrav. Inter cunctas, de Privileg. clarè docet, explicans illud Oseæ 4. Tu scientiam repulisti, & ego repellam te, ne Sacerdotio fungaris mihi, quia labia Sacerdotis custodiunt scientiam, & legem exquirunt de ore ejus; alias (subdit Pontifex) pro ut ad eum pertinet, inter peccatum, & peccatum non potest discernere. Unde infero, gravissimè etiam peccare Episcopos, & alios Prælatos, qui tales Sacerdotes suis ovibus præficiunt.

Quam purpurati, & eruditissimi Doctoris sententiam ab omnibus perpendi cupit Curia Patavina, & ab illis præcipuè, qui in eam, Capellanos imperitos ab hoc ministerio repellentem, blaterant. Legantur meæ Decisiones de Sacramento Penitentiae, & præcipuè Decis. 31. num. 16. & Decis. 37. num. 18.

D E C I S I O CXXVI.

A R G U M E N T U M.

Demonstratur, quibus industriis, seu rationibus evelli possit à populo Vitiū detractio-nis?

S U M M A R I U M.

1. Detractio quid, & quotuplex sit?
2. Detractione totum penè genus humanum periclitatur.
3. Detractio semper tres personas offendit.
4. Detractores tenentur famam restituere.
5. Detrahere alteri signum est damnationis.

6. De